

образ німецьких колоній в західній Галичині, які виставлені на польонізацію і по думці автора упадають. Польський вплив видно дійсно і в мові і в деяких звичаях. *З. К.*

Ю. Сірий — Український театр в Києві в 1908/9 рр. (Л.-Н.-В., V ст. 359—364). Автор спинається тільки на виставах Садовського, говорить про гру артистів, про репертуар і справу оновлення його. Ся справа, на думку автора, цілком в руках суспільности, тим часом як раз київська публіка не піддержала заходів д. Садовського коло такого оновлення.

М. Грушевський — Наша Школа (Наша Школа, 1909, I—II, ст. 1—5). Автор у сій вступній до нового журналу статі підносить вагу національної школи. „Створення національної школи являється одною з найсильніших заперук національного відродження — говорить він — а утрата національної школи, заміна її школою чужеродною в XVIII—XIX в. була безсумнівно одною з видатіших причин упадку національного життя в українських землях“. І в дальших рядках автор коротко, але докладно доводить шкоду чужої школи. В Росії наш нарід і досі позбавлений своєї школи. В Австрії обставини змінилися на ліпше. Елементи своєї школи укр. нарід тут уже має. Треба лише дбати про їх поширення, поглиблення, очищення. Спишившись коротенько на акції укр. суспільности в Галичині в шкільній справі, на організаційній роботі коло народного шкільництва, автор переходить до справи середнього шкільництва та до „Учительської Громади“, завязаної в інтересах піднесення нашої середньої школи та гуртовання її учительських сил. Стаття кінчить ся переглядом цілей і завдань „Нашої Школи“, нового органу згаданої Громади.

Квестіонар для збирання матеріалів до розслідування і потреб нашого шкільництва та публичного виховання (Наша Школа, 1909, I—II, ст. 169—176). В сій анкеті просить Головний Відділ тов. „Учит. Громада“ своїх членів подати йому відповіді про: число і класифікацію учеників, життя їх, про учителів і науку, підручники і плани науки, про утраквізм, а також подати „історичні розсліди“ (історичний розвій закладу, статистику учеників від його початку і т. д.). Відповіді на поставлені запитання повинні дати багатий матеріал для історії і сучасного стану нашого шкільництва.

Ю. Будяк — Записки учителя (1899—1906) (Л.-Н. В., 1909, IV, VI, VIII, IX). Записки сі незвичайно цікаві. Автор був народним учителем по різних школах (земських, церковних, міністерських). Яскравими фарбами малює в своїх споминах він формалізм, бездушність, відчуженість школи від народу, її обрусительство. Для будучого історика